

tionalandans förfall.

Mina Herrar – Det är detta kulturens stilla arbete som främst åligger oss. Att gifva den mottagna kulturen nationel form – derigenom bevisa vi säkrast vår patriotism. Spekulationer öfver möjligheter för nya statsformer äro ofruktbara, der den sedliga nationalandan icke i sig har makt att frambringa dem. Att utveckla den, är att gifva den denna makt. Ty ingen nation på jorden har för sitt nationela lif saknat den form, hvaraf dess anda varit mäktig.

10

Mina Herrar – Vår kurs är slutad. Tiden har varit kort för senaste delen deraf – Läran om det sedligt rätta i staten. Men det ligger för oss också makt endast på det allmänna, systemet och principerna. Tackar för Herrarnes uthållighet. Hoppas, att vi icke skiljas, utan medvetande å Herrarnes sida – såsom å min – att hafva vunnit något i vetande – ja, hvad för mig vore högre tillfredsställelse att den ena eller andra af Herrarne i sin själ mottagit något intryck, som icke skall lemna ro, förrän det utarbetat sig till klar insigt.

20

87 J. V. SNELLMAN – G. B. M. FORSTÉN 5.IV 1858
RA, Finska Kyrkohistoriska Samfundets arkiv

Käraste Broder!

Jag måste enkom skrifva, för att bedja Dig hos Din kära Fru på mina vägnar aldraödmjukast anhålla om ursäkt för mitt oskickliga beteende i går. Men jag kan sannerligen icke hjälpa de, att kära Frun företager sig att presentera sig som en ung flicka.

30

Så skedde i går, då Hon sjelf aflemnade ett par småsaker, som mina svägerskor skulle medtaga till Ekenäs. För ögonblicket hade den ena af dem sångtimme (en af de få och dyra), då det ej går an att mottaga besök. Ringningen förde mig i tamburen – och ehuru jag tyckte, att jag såg en bekant, var det mig platt, omöjligt, att dervid tänka på något annat, än någon flicka af svägerskornas bekanta. Så tog jag endast korrt emot bref &c. och betedde mig så oartigt, att det måste gräma mig, då jag efteråt fick höra, att den unga damen icke var någon annan än Din Fru.

40

Jag får i förbigående lägga Dig på sinnet – icke för undvikande af misstag, ty det kan kanske icke hjälpas, men för helsans skuld – att tillse, det ifrågavarande unga Dame icke första dagarne i April må få uppträda i en liten sommar paletot. Hvem i all verlden kan tro, att allas vår ärevördiga herdinna skall i oförsigtighet så likna de unga snärtorna. Jag påminner härom med allvar nog; ty sådan oförsigtighet har kostat mig dyrt – hvarför Kära Broder Gud Dig bevara!

Repeterad! bed Din kära Fru hafva godheten förlåta mottagandet. Jag skall nog hafva äran muntligen upprepa denna bön till Henne sjelf.

50

Vän och Bror
Joh. Vilh. Snellman

d. 5:e April.